

Refleksjonsbrev for Nordlyset – November 2023

I løpet av november har vi gjort om miljøet i garderobene fra høst-tema til litt mer vi vinterlig preg, med snøkrystaller og bomullsdotter som snø.

Vi har også fullført et prosjekt, som startet tidligere i høst. Da fikk barna male på noen trepinner, og det koste de seg med. Men de visste ikke da hva vi skulle bruke disse pinnene til, men nå vet de det. De malte pinnene ble til en veldig fin uro, som vi har hengt opp inne på musikkrommet. Barna var med på å borre, skru og feste pinnen til uroen. Nå synes barna det er kjempe spennende å dra i snora på uroen, så det kommer lyd. Lyden av treverk. Det gir en behagelig, dempet klukke lyd. Det er en helt annen nyanse innefor lyder, enn vi allerede har på avdelingen. Det er også litt spesielt for barna at den henger i taket, og at den beveger seg når noen drar i snora. Det at den henger høyt, gjør at barna får et annet perspektiv. De må løfte blikket og noe skjer over dem. Når de drar i snora beveger en pinne seg, som kommer borti de andre og det utløser bevegelse og lyd. Det virker som om barna blir fasinert av det, og lydene virker beroligende på barna.

Vi har hatt flere smågrupper med musikk og maling. Noen av barna hadde kanskje sitt første møte med maling. Noen av barna brukte nesten alle sansene sine for å utforske malingen med å smake, se, lukte og føle på, mens noen av de andre barna var litt mer forsiktig og ville bare så vidt ta på malingen. Etter en liten stund satt vi på rolig musikk «klassisk», for å se om hvordan de reagerte på det. Det ble en helt rolig stemning rundt malingen. Når de hadde fått male litt til klassisk musikk, så satt vi på musikk av ACDC, som er rock. Barna digga det og begynte å male kjempe fort. Vi så skikkelig glede i ansiktet til flere av barna. Det var veldig spennende å observere hvordan ulik musikk påvirker barna i maleøkten.

Vi har fortsatt med lyden av papir, men i en litt annen form. Denne gangen hang vi opp to papirruller i taket, og lot en papirremse henge ned fra hver av dem, så barna kunne nå opp til det. Barna undret seg over at det hang papir fra taket på avdelingen. Et av barna prøvde å dra litt i papiret og papirremsen ble da lengre. Flere ville prøve og etter hvert hadde de dratt ut meter på meter med papir. Barna synes det var kjempespennende å dra ut papir og leke med det. Etter hvert hadde vi så mye papir at vi kunne samle det til et papirbasseng. Barna elsket å være oppe i det og begrave seg i papiret. Vi voksne begynte å gjøre barna bevisste på lyden papiret lagde når de badet i det, kastet det opp i lufta og når de krøllet det. Det virket som om barna også begynte å legge merke til lyden det laget. Det er vanskelig å beskrive lyd, men det var noen svisje-lyder og noen myke dempede raslelyder.

